

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání konaném dne 14. 8. 2024 **stížnost státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v Náchodě, proti usnesení Okresního soudu v Náchodě ze dne 21. května 2024, číslo jednací 14 T 95/2023 - 119, vyhlášeného v trestní věci **obžalovaného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE], a rozhodl

takto:

Stížnost státní zástupkyně se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením bylo rozhodnuto tak, že podle § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obžalovaného [REDAKCE], narozený [REDAKCE], pro skutek spočívající v tom, že dne [REDAKCE] 2023 v 01:39 hodin v [REDAKCE], v ulici [REDAKCE], řídil motocykl zn. [REDAKCE], rz. [REDAKCE], u čehož byl zastaven a kontrolován hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR, a provedenou odbornou dechovou zkouškou přístrojem Dräger 7510 mu byla dne [REDAKCE] 2023 v 01:42 hodin a v 1:47 hodin zjištěna hodnota nejméně 1,01 ‰ alkoholu, což po zohlednění maximální dovolené chyby měření a nejistoty přepočtového faktoru, odpovídá minimální hladině 0,76 ‰ alkoholu v krvi, a vozidlo řídil přesto, že před jízdou vědomě požil alkoholické nápoje a věděl, že s ohledem na dobu, kdy alkohol konzumoval, jeho požití množství a následně i míru, kterou byl alkoholem při řízení motorového vozidla ovlivněn, nebude schopen bezpečné účasti v silničním provozu, čímž měl spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odstavec 1 trestního zákoníku postupuje Městskému úřadu v [REDAKCE], protože žalovaný skutek není trestným činem, ale mohl by být posouzen jako přestupek dle ustanovení § 5 odstavec 2 písmeno b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, v platném znění.
2. Proti tomuto rozhodnutí podala státní zástupkyně v zákonné lhůtě stížnost. V jejím úvodu nejprve rekapituluje důvody, které vedly okresní soud k napadenému rozhodnutí, a které soud rozebral v odůvodnění. Vzhledem k tomu, že odůvodnění stížnosti je dále poměrně obsáhlé, vyjádří se k němu krajský soud postupně níže.
3. Krajský soud tedy přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozhodnutí, jakož i správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:
4. Krajský soud musí nejprve konstatovat, že ve věci již dvakrát rozhodoval a nyní chce zdůraznit, že mimo jiné okresnímu soudu uložil, aby se zabýval obhajobou předloženými materiály, když zde měl na mysli zejména Pracovní postup č. 114-MP-C008-08, který vydal Český metrologický institut, a k němu údajně náležící „Podrobnou přepočtovou tabulku“,

rovněž předloženou obhajobou. K této problematice nakonec i krajský soud vyžádal zprávy, které rozebere níže.

5. K samotné stížnosti je nutno uvést, že stěžovatel uvádí, že v daném případě byl použit kalibrovaný alкотest, čímž zřejmě odůvodňuje to, že není na místě započíst do výsledku měření další možné chyby či odchylky. Stěžovatel dále konstatuje, že opatřené písemné stanovisko Českého metrologického institutu ze dne 10. 4. 2024 uvádí, že povaha jejich metodického postupu č. 114-MP-C008-08 je toliko doporučující, a nikoli právně závazná. Pokud tedy toto stanovisko s odkazem na tento metodický postup č. 114-MP-C008-08, kam byly principy nakládání s naměřenými hodnotami vtěleny, doporučuje určité druhy odpočtů, nelze je dle stěžovatelova přesvědčení nekriticky přijmout a aplikovat kdekoli, bez ohledu na konkrétní posouzení okolností toho, kterého projednávaného případu. Lze obecně toliko připustit, že v rámci dokazování může vzniknout s ohledem na konkrétní faktory pochybnost o tom, zda naměřená hodnota alkoholu v krvi pomocí alкотestu Dräger odpovídá skutečné hodnotě, tedy toliko při prokázané existenci individuálních odlišností (ústní voda s alkoholem, alkohol požitý krátce před odběrem a podobně). Má za to, že ale projednávaný případ těmito okolnostmi a odlišnostmi není jakkoli ovlivněn, a lze tak považovat zjištěnou hodnotu alkoholu v krvi obžalovaného za pomocí užitého alкотestu za průkaznou, fakticky i stabilizovanou, jak věcně správně podotkl při hodnocení naměřených hodnot nalézací soud v prvním odsuzujícím rozsudku.
6. K této části stížnosti musí krajský soud sice souhlasit s tím, že „metodický pokyn“ Českého metrologického institutu má povahu pouze doporučující, nikoliv právně závaznou, přesto ale podle něho příslušníci policie při dechové zkoušce postupují a striktně se ho drží. Dle názoru krajského soudu není možné tvrdit, že část „metodického pokynu“ musí být při realizaci zkoušky dodržena, část ale dodržena být nemusí. Takováto selekce není dle krajského soudu možná, a pokud se aplikuje část „metodického pokynu“ musí se tento uplatnit jako celek, a to se všemi důsledky. V této souvislosti je rovněž možné připomenout určitou nejistotu státních zástupců, která se projevila i v této věci. Ve skutku obžaloby je totiž uvedeno, že u obviněného [REDAKCE] byla dechovou zkouškou zjištěna „hodnota alkoholu v dechu“ a až nyní je správně uváděna hladina alkoholu v krvi. Přitom se jedná o dosti závažný nedostatek, protože tyto dvě hladiny se jednak liší ve své hodnotě, uváděných jednotkách, zejména pak ale v tom, že pro posouzení trestnosti jednání je samozřejmě podstatná hladina alkoholu v krvi obviněného.
7. Dále stěžovatel uvádí, že stran závaznosti zkoumané metodiky se vyjádřil i Ústavní soud ve svém usnesení sp. zn. II.ÚS 2334/19 ze dne 6. 8. 2019, které následně poměrně obsáhle cituje, stejně jako sjednocující stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013 sp. zn. Tpjn 301/2012, případně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 11. 2011 sp. zn. 5 Tdo 1437/2011 a ze dne 23. 2. 2012 sp. zn. 6 Tdo 134/2012. Závěrem této pasáže stěžovatel připomíná, že obviněný [REDAKCE] měl možnost podrobit se odběru krve a tím zpřesnit stanovenou hodnotu alkoholu v krvi, dle státního zástupce toho ale vědomě nevyužil.
8. K výše uvedenému krajský soud nyní poznamenává, že shora uvedené rozhodnutí Ústavního soudu se týká odečtu chyby při dechové zkoušce, která je vyjádřena jako 0,24 g/kg alkoholu v krvi. Toto ale není, jak bude uvedeno níže, dnes projednávaný případ, resp. jeho odůvodnění.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

9. Stěžovatel dále uvádí a cituje usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 7 Tdo 1382/2017, kterým bylo rozhodnuto tak, že přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky se dopustí ten, kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Činností je v tomto smyslu i řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, a to vždy, když v krvi řidiče je nejméně jedno promile alkoholu. Míra ovlivnění řidiče alkoholem může být zjištěna též dechovou zkouškou s použitím přístroje Dräger Alcotest 7510, protože takto naměřené hodnoty odpovídají hladině alkoholu v krvi. V závislosti na okolnostech jednotlivého případu mohou vzniknout pochybnosti o správnosti výsledku dechové zkoušky a v takovém případě vyvstává nutnost objasnit míru ovlivnění řidiče alkoholem ještě dalšími důkazními prostředky, jakými jsou zejména krevní zkouška či zkouška moči. Nejsou-li o správnosti výsledku dechové zkoušky v daném případě důvodné pochybnosti, pak není důvodu ani k tomu, aby výsledek dechové zkoušky nebyl považován za podklad pro zjištění míry ovlivnění řidiče alkoholem.
10. K tomuto krajský soud uvádí, že dle jeho názoru v projednávané věci nevznikly pochybnosti o správnosti dechové zkoušky, vznikají ale pochybnosti o interpretaci jejího výsledku. K tomuto se krajský soud vrátí souhrnně níže.
11. Nyní musí krajský soud uvést, že v průběhu trestního řízení obhajoby předložila soudu jako důkaz Pracovní postup č. 114-MP-C008-08, který vydal Český metrologický institut, a k němu náležící „Podrobnou přepočtovou tabulku“. A právě tato „tabulka“ se dle krajského soudu stala meritem celého problému. V jejím nadpise je uvedeno: „V tabulkách uvedená přepočtená hodnota vyjadřuje výsledek měření hmotnostní koncentrace alkoholu ve vydechaném vzduchu řidiče (testované osoby) po zohlednění maximální dovolené chyby AAD a expertně stanovené nejistoty přepočtu na hodnotu alkoholu v jeho těle.“ Krajský soud dále navazuje tím, že při hodnotě na displeji AAD 1,01 ‰, což je dnes projednávaný případ, je přepočtená hodnota 0,76‰. Na tyto údaje navazuje dotaz vznesený okresním soudem na výrobce přístroje Dräger Alcotest 7510 a jeho odpověď v níž je uvedeno, že přístroj zobrazuje aktuálně naměřenou hodnotu koncentrace alkoholu. Další interpretace výsledků měření řeší Pracovní postup č. 114-MP-C008-08 Metodika měření alkoholu v dechu pro analyzátoři alkoholu v dechu. S ohledem na ne zcela vyjasněný postup, se na výrobce s doplňujícími dotazy obrátil i krajský soud a Dräger Safety s.r.o. sdělila, že výsledek dechové zkoušky jak na displeji přístroje, tak i na protokolu z mobilní tiskárny je uveden v jednotkách promile (‰) a udává koncentraci alkoholu v krvi testované osoby. Dále byl výrobce dotázán na způsob přepočtu hladiny alkoholu v dechu na hladinu alkoholu v krvi testované osoby. K tomuto výrobce sdělil, že koeficient pro přepočet výsledku definuje v čl. 1.5 Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-17. Stanovuje přepočtový poměr následovně: ‰ (promile):mg/l'=2,1:1. K dotazu, zda výsledný údaj na monitoru přístroje započítává případnou chybovost či jiné hodnoty, výrobce uvedl, že výsledek dechové zkoušky odpovídá aktuálně naměřené hodnotě a přístroj žádné korekce výsledku neprovádí. K „Podrobné přepočtové tabulce“ výrobce sdělil, že je jim známa, žádným způsobem ale není zahrnuta do algoritmu měření přístroje pro měření alkoholu v dechu, zobrazený, resp. vytištěný, výsledek tudíž neovlivňuje.
12. Dále krajský soud pro dopřesnění cituje ustanovení čl. 1.5 Opatření obecné povahy č. 0111-OOP-C040-17, kde je uvedeno:

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

„měření alkoholu v dechu

stanovení hmotnostní koncentrace etanolu ve vydechovaném vzduchu, který se vytváří v plicních alveolách testované osoby, v jednotkách mg/L

13. V České republice jsou podle stávající právní úpravy výsledky měření touto metodou přepočítány analyzátořem z koncentrace alkoholu v dechu na koncentraci alkoholu v krvi a vyjadřovány v jednotkách ‰ (promile).
14. POZNÁMKA Hmotnostní koncentrace alkoholu v dechu je hmotnostní podíl etanolu v objemovém množství vydechovaného vzduchu při teplotě 34 °C a tlaku 1 013 hPa. Hmotnostní koncentrace alkoholu v krvi je hmotnostní podíl etanolu vztažený na objem, resp. hmotnost krve při teplotě 20 °C a tlaku 1 013 hPa.
15. Hladina alkoholu v dechu (BrAC – breath alcohol concentration) podle Henryho zákona závisí na koncentraci alkoholu v krvi (BAC – blood alcohol concentration). V České republice musí být u analyzátořů alkoholu v dechu nastaven přepočet na hodnotu poměru $BAC : BrAC = 2100 : 1$. Tato hodnota poměru je statisticky nejčastěji využívána v rámci evropských zemí pro stanovení hmotnostní koncentrace alkoholu přímo v jednotkách BAC. V ČR tedy musí být nastaven přepočet analyzátořem na hodnotu poměru ‰ (promile) : mg/L = 2,1 : 1.“
16. V návaznosti na výše uvedené, považuje krajský soud za vhodné citovat podstatný obsah odpovědi, resp. odborného vyjádření, které poskytl Okresnímu soudu v Náchodě k č.j. 14 T 95/2023 Český metrologický institut (dále také „ČMI“) a která zodpovídá dotazy kladené krajským soudem v předposledním odstavci odůvodnění Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové č.j. 11 To 85/2024109 ze dne 27. 3. 2024 (dále také „Usnesení“), zejména o jednoznačné vyjádření, zda skutečně ČMI doporučuje pro zjištění pravděpodobné hladiny alkoholu v krvi obviněného přepočítávat výsledek měření hladiny alkoholu v dechu v souladu s „Podrobnou přepočtovou tabulkou“, jež je součástí pracovního postupu č. 114-MP-C008-08.
17. ČMI považuje v první řadě za důležité upřesnit skutkový popis uvedený v odst. 1 Usnesení. Zde je uvedeno, že „(.. .) byla dne 11. 6. 2023 v 01:42 hodin a v 1:47 hodin zjištěna hodnota nejméně 0,96 0/00 alkoholu v dechu (..)“. Toto však není z odborného hlediska správně - analyzátoř alkoholu v dechu sice skutečně měří koncentraci alkoholu v dechu, ale ve standardním nastavení zobrazují výsledek měření již přepočtený na koncentraci alkoholu v krvi. K tomuto přepočtu je používán koeficient 2,1, koncentrace alkoholu v dechu se tradičně udává v mg/L. Zobrazil-li tedy analyzátoř po provedení předmětného měření hodnotu 0,96 ‰, jedná se už o koncentraci alkoholu v krvi přepočtenou přístrojem z reálně měřené koncentrace alkoholu v dechu. Tento přepočet působí jistou nepřesností, kterou je při vyhodnocení výsledků měření nutno brát do úvahy. Další část nepřesnosti vnáší do měření přístroj samotný; tedy stejně jako každé jiné měření, je i měření alkoholu v lidském těle zatíženo určitou chybou.
18. Český metrologický institut dále uvádí, že je zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zmocněn k provádění schvalování typu stanovených měřidel používaných s významem dle § 3 odst. 3 tohoto zákona. Schválení typu ve smyslu § 6 či § 7 zákona reprezentované vydáním certifikátu o schválení typu měřidla je v případě analyzátořů alkoholu v dechu podmínkou pro jeho ověření (ověřování) dle § 9 odst. 1 a 2, přičemž ve smyslu § 11 odst. 1 zákona může být stanovených měřidel Shodu s propisem potvrzuje [REDACTED].

pro daný účel používáno jen po dobu platnosti ověření. Doba platnosti ověření j u tohoto druhu stanoveného měřidla dle vyhlášky č. 345/2002 Sb. 1 rok. Dokladem o ověření analyzátoru alkoholu v dechu je vedle umístění úřední značky/úředních značek (na místech určených v certifikátu o schválení typu) i ověřovací list. Doba platnosti o věření se vdaném případě počítá od data vydání ověřovacího listu. Český metrologický institut je vedle výše uvedených činností oprávněn provádět také (na žádost) přezkoušení stanovených měřidel v době platnosti ověření ve smyslu § 1 la zákona o metrologii (v situaci, kdy osoba dotčená případným nesprávným měřením požádá o přezkoušení uživatele stanoveného měřidla) a dle § 14 odst. 1 písm. e) vykonává i státní metrologický dozor u uživatelů měřidel.

19. ČMI není orgánem či subjektem, který vede přestupkové řízení a není ani jakkoliv zmocněn k tomu, aby stanovoval nebo určoval, jak má přestupkový orgán pracovat s naměřenými údaji stanovených měřidel. Pokud by však ČMI v rámci svého zákonného zmocnění prováděl výše uvedené úkony (§ 1 la zákona nebo státní metrologický dozor) a měl na základě metrologické zkoušky přesnosti měření (zjištění skutečných chyb měření měřidla) rozhodnout o platnosti ověření, resp. o správnosti měřidlem indikovaných hodnot, použil by k tomu vedle základních principů i kritéria stanovená aktuálně platným právně závazným předpisem — opatřením obecné povahy č. 0111-00P-C040-17 (dále jen „OOP“), kterým se stanovují metrologické požadavky na stanovená měřidla, včetně metod zkoušení pro schvalování typu a pro ověřování stanovených měřidel: „analyzátory alkoholu v dechu“.
20. ČMI v minulosti (v roce 2008) zpracoval návodový dokument v podobě metodického postupu č. 114MP-C008-08, kam výše zmíněné základní principy formou doporučení zapracoval, a to v kontextu toho času platné právní úpravy metrologie. Nejedná se o právně závazný dokument, ale o soubor doporučení (včetně přílohy v podobě „Podrobné přepočtové tabulky“, která zahrnovala a zohledňovala všechny dílčí chyby či zdroje nejistot, kterými je měření typicky zatíženo), které bylo možné využít k dalšímu zpracování a vyhodnocení výsledků měření alkoholu v dechu ověřeným stanoveným měřidlem (např. právě přestupkovým orgánem) s cílem dosažení stavu, kdy nebude existovat (vznikat) pochybnost o relevantnosti údajů uplatněných při stanovování sankcí. S účinností od 26. 5. 2018 byly do výše uvedeného OOP při zachování největších dovolených chyby pro ověřování (5 %) zavedeny i tzv. největší dovolené chyby při používání analyzátorů alkoholu v dechu ve výši 1,5 násobku chyb aplikovaných při ověřování, tj. ve výši 7,5 %, což je mimo jiné v souladu s doporučením Mezinárodní organizace pro legální metrologii č. OIML R 126. Od účinnosti těchto změn v OOP následně ČMI uplatňuje tyto největší dovolené chyby pro používání analyzátorů alkoholu v dechu při rozhodování, zda v rámci přezkušování dle § 1la zákona či v rámci státního metrologického dozoru analyzátory alkoholu v dechu splňují nebo nesplňují metrologické požadavky. Příslušné změny v podobě zavedení největších dovolených chyb pro používání měřidel sice nejsou pro přestupkové orgány právně závazné, nicméně vytvářejí předpoklady pro jejich případnou aplikaci i v této oblasti, neboť jejich zavedení snižuje potenciál případného odporu dotčených osob.
21. A nyní k samotnému případu a k aplikaci zmíněných principů a inkriminované „Podrobné přepočtové tabulky“, která je přílohou odkazovaného metodického postupu č. 114-MP-C008-08, kdy je vyhodnocení naměřených hodnot platně ověřeným analyzátozem alkoholu v dechu založeno na využití největších dovolených chyb stanovených OOP pro ověřování

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

měřidel (5 %). Celková hodnota (chyba), kterou by bylo žádoucí od změřené koncentrace alkoholu v krvi odečíst, je složena z více částí. Příloha metodického postupu č. 114-MP-C008-08 „Podrobná přepočtová tabulka“ zahrnuje a zohledňuje všechny dílčí chyby, kterými je měřidlo a měření zatíženo. V daném konkrétním případě byla hodnota indikovaná měřicím přístrojem 0,96 ‰, výsledná hodnota po použití zmíněné tabulky činí 0,71 ‰, což představuje výslednou prokazatelnou hodnotu koncentrace alkoholu v krvi testované osoby v okamžiku provedení měření. V případě, kdy by vyhodnocení bylo založeno na využití největších dovolených chyb stanovených aktuálně účinným zněním OOP pro používání analyzátorů alkoholu v dechu, byla by výsledná hodnota v důsledku odečtu vyšší hodnoty největší dovolené chyby (7,5 %) pochopitelně nižší.

22. Co se aplikace přepočtové tabulky týče, je její použití z odborného pohledu ČMI pro dané účely žádoucí (byť jde o právně nezávazné doporučení), neboť eliminuje, resp. odstraňuje, případný vznik pochybností o správnosti naměřených hodnot a případné riziko, že bude kontrolované osobě přisouzena neprokazatelná hodnota koncentrace alkoholu v krvi.
23. Dle shora citovaného vyjádření ČMI byly s účinností od 26. 5. 2018 do uvedeného OOP při zachování největších dovolených chyby pro ověřování (5 %) zavedeny i tzv. největší dovolené chyby při používání analyzátorů alkoholu v dechu ve výši 1,5 násobku chyb aplikovaných při ověřování, tj. ve výši 7,5 %, což je mimo jiné v souladu s doporučením Mezinárodní organizace pro legální metrologii č. OIML R 126. Právě na den účinnosti odkazuje krajský soud, když celá řada stěžovatelem uváděných rozhodnutí soudů, o která opírá svůj právní názor, je z doby předcházející uvedené úpravě, a proto tato rozhodnutí nemohla uvedené změny akcentovat. Na okraj krajský soud poznamenává, že Mezinárodní organizace pro zákonnou metrologii (dále MOZM) je mezivládní organizace zabývající se standardizací metrologie. K jejím úkolům patří provoz dokumentačního a informačního centra o národních metrologických a cejchovacích organizacích jakož i o jejich měřicích metodách, překládání popisů měřicích přístrojů a jejich použití v jednotlivých státech, stanovování obecných zásad zákonné metrologie, sjednocování měřicích metod a postupů, předkládání zákonných norem spojených s metrologií, zkoumání charakteristických vlastností měřicích přístrojů a požadavků na ně kladených, prohlubování vztahů mezi národními cejchovacími organizacemi a jejich zástupci v členských státech. Právě s ohledem na úkoly, kterými se MOZM zabývá, je dle názoru krajského soudu vhodné akceptovat doporučení této organizace a včlenit je do postupů zavedených v ČR. I tento závěr pak vede krajský soud k nutnosti přepočtu naměřené hodnoty ve smyslu shora uváděné „Podrobné přepočtové tabulky“. K tomuto závěru vede i zpráva Dräger Safety s.r.o., z které, shodně jako z již uvedeného vyjádření ČMI, vyplývá, že celá dechová zkouška a její následný přepočet na hladinu alkoholu v krvi testovaného vychází ze statistik evropských zemí. Za této situace pak není důvod proto, aby krajský soud nevzal v úvahu doporučení MOZM, jak o něm hovoří zpráva ČMI.
24. Krajský soud si je plně vědom toho, že uváděné „předpisy“ jsou právně nezávazné, krajský soud ale opět připomíná, že řada z nich se alespoň v části v praxi uplatňuje (např. postup při realizaci dechové zkoušky) a není tedy jediný důvod, proč je nepoužít jako celek. Jinak by se dle krajského soudu jednalo o zcela nevhodnou selekci a popření zejména zásady in dubio pro reo. Dále je třeba vidět i to, že zejména ze zprávy ČMI vyplývá zcela jednoznačná snaha po co nejpresnějším výsledku dechové zkoušky, který by byl v praxi bez dalších námitek použitelný. Krajský soud tak zastává rovněž stanovisko spočívající v tom,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

že je na místě použít „Podrobnou přepočtovou tabulku“ a stanovit tak množství alkoholu v krvi obviněného co nejpřesněji.

25. Dle názoru krajského soudu lze tak uzavřít, že v krvi obviněného [REDAKCE] bylo prokázáno 0,76 ‰ alkoholu a jeho jednání tak nelze kvalifikovat jako trestný čin. Toto dle krajského soudu nepřichází v úvahu ani s ohledem na výpovědi svědků [REDAKCE]. [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří popsali průběh kontroly. Nelze totiž vyloučit, že při sestupování z motocyklu, mohl obviněný zavravorat, což nemuselo být způsobeno vlivem alkoholu a ani popsaný způsob jízdy není nijak výjimečný a nevybočuje z rámce soudem projednávaných věcí. Samozřejmě myšleno v situacích, kdy není řidič motocyklu ovlivněn návykovou látkou.
26. Zcela závěrem tedy krajský soud uvádí, že rozhodnutí nalézacího soudu je plně v souladu s řádně provedenými důkazy a stížnost státní zástupkyně je tedy nedůvodná, a proto byla zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm. a) až m) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Hradec Králové 14. srpna 2024

JUDr. Zdeněk Šulc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].